

Nøglen er, at flere kommer i arbejde, at flere bliver længere på arbejdsmarkedet. Derfor glæder jeg mig over, at vi har den laveste ledighed i snart 30 år.

Fru Line Barfod har altså ikke støttet nogen regering, der har haft en lavere ledighed end den, vi har nu. Vi har vel næste år, forventer vi, den højeste beskæftigelse nogen sinde. Sådan er det, og det er jeg meget tilfreds med. For min skyld kan vi godt komme endnu længere ned i ledighed. Det er for mig et mål, at ingen, der for så vidt kan være i arbejde, skal gå ledig.

Line Barfod (EL):

Ministeren svarer ikke på den store udfordring vedrørende, at flere og flere bliver udstødt, fordi de bliver slidt ned. Det hjælper jo ikke noget, at man sender folk ind på arbejdsmarkedet og de så kun kan holde til at være der i 20-30 år; så er de nødt til at holde op igen, fordi det simpelt hen er for hårdt. Der, hvor flest nedslides, er i den offentlige sektor.

Jeg er fuldstændig enig med finansministeren i, at det er politiske beslutninger. Det er derfor, vi drøfter det her med finansministeren. Det er for at få ministerens politiske holdning til, om vi skal sætte ind for at sikre en god offentlig velfærd og samtidig sikre, at de, der leverer velfærd, kan holde til det helt arbejdsliv, frem for at vi forstærker den udvikling, der har været igennem flere år med, at flere og flere bliver udstødt fra arbejdsmarkedet og vi får et mere og mere opdelt samfund.

Kl. 14.05

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil bare sige, at det jo er sådan, at når beskæftigelsen stiger, så betyder det, at andelen af danskere i arbejdsduelig alder er i beskæftigelse. Det er bare, så vi er enige om det.

Så det går altså den anden vej. Der er altså flere, om jeg så må sige, der kommer i beskæftigelse af den andel, som dækker aldersgruppen 15-64 år. Det er jo sandheden, hvis det har interesse.

Og hvordan undgår vi i øvrigt, at for mange er ude? Det er ved at have et fleksibelt arbejdsmarked, hvor man indretter arbejdsmarkedet efter det, den enkelte kan præstere, at der ikke er krav om, at det skal være fuld tid, at der ikke er krav om, at det skal være halv tid, men at der også for arbejdsstedet er en mulighed for at have en fleksibilitet i det, der kan aftales, så det, man selv kan præstere, kan man også få lov til. Sådan at der ikke er en regel om, hvornår man

udstøder folk, sådan at politifolk ikke nødvendigvis skal forlade arbejdsstedet, fordi de bliver 63 år, sådan at vi gør op med, at det er dåbsatsten, der bestemmer, hvornår en person forlader arbejdsstedet, men at det er fysik og helbred, og sådan at man også viser det hensyn, at arbejdspladserne indrettes, så de virker hensigtsmæssigt.

Det er jo mærkeligt, at fru Line Barfod skal indrømme, at det altså er bedre at være ansat i en privat virksomhed end i det offentlige, for tit og ofte har man hørt det modsatte. Men nu er det altså sådan, at det er det offentlige. Jamen så må man sige, at der er en stor udfordring. Det er der også med hensyn til arbejdsgange. Man kan gøre meget inden for det offentlige ved at ændre arbejdsgange, så tilfredsheden hos de ansatte bliver større.

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr har et spørgsmål som medspørger.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ministeren svarer jo ikke på, hvorfor der er 15.000 mennesker, der forlader arbejdsmarkedet for tidligt og går på førtidspension i dag. Han svarer heller ikke på, hvorfor hvad der svarer til 60.000 menneskers arbejdskraft, går til spilde. Folk bliver syge af et dårligt arbejdsmiljø.

Den afgørende udfordring er at sikre et arbejdsmarked, som ikke slider folk ned og ikke gør folk syge. Og hvad er ministerens svar på det? Arbejdsgange. Nej, svaret er at undgå stress og nedslidning.

Alle undersøgelser viser, at stress og nedslidning er årsag til tab af tusindvis af menneskers arbejde. Var det ikke bedre at se på, hvordan man kunne sikre mindre stressende og mindre nedslidende arbejdsforhold, bl.a. inden for det offentlige, og på den måde sikre, at folk havde mulighed for at blive længere på arbejdsmarkedet?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jo, men det er da et ansvar, som enhver arbejdsgiver har, hvad enten det er en offentlig arbejdsgiver eller en privat arbejdsgiver. Det siger da sig selv. Der er da et ansvar alle steder for, at der er et godt arbejdsmiljø, at der er en mening i det, man laver, at man, om jeg så må sige, også er med til at tilrettelægge, hvordan man når det optimale resultat.